

148 *Annoit rakkaan Poikasi* (1. Johanneksen kirje 4:9)

1. Oi kiitos, kun lunnaat
sä annoit, Jehova.
Ei muutoin ois meillä
ollut toivoa.
Me sulle kuulumme,
saat meiltä parhaamme.
Ja muille kerromme
nyt toivon sanomaa.

(KERTOSÄE)

*Me sulle laulamme
tän kiitoslaulumme.
Se soikoon ikuisesti,
kun annoit rakkaan Poikasi.*

2. On meille niin kallis
sun ystävyytesi.
Myös hyvyys ja armo
meitä koskettaa.
Vaan suurin lahjasi
on rakkain Poikasi.
Hän kuoli vuoksemme –
se meidät vapauttaa.

(Kertosäe)

Loppuosa

Oi Isä, nyt kuule tää harras rukous.
Oi kiitos, kun meille annoit rakkaan Poikasi.